

Versicles selectes de
L'ALCORÀ

**VERSICLES SELECTES DE
L'ALCORÀ**

Selecció dels versicles:

© Isa García

Traducció de l'àrab:

© Isa García

Revisió de la traducció al castellà:

Llic. Anas Amer Quevedo

Revisió Bibliogràfica i d'estil:

Said Abdunur Pedraza

Traducció del castellà al català:

Daniel Adam Margarit Sobrino

Disseny de la Coberta i Digramació:

Allyson (Aliye) Ivette Gari H

DISTRIBUCIÓ GRATUÏTA

© Drets Reservats de l'Autor, se'n prohibeix la reproducció total o parcial sense prèvia autorització de l'autor.

Si teniu algun comentari o dubte sobre aquesta traducció, podeu escriure'ns a: comentarios.traduccion.coran@gmail.com.

En el cas de la traducció del castellà al català:

www.islamic-invitation.com

ÍNDIX

Introducció.....	7
L'Alcorà i la seva història.....	8
Recopilació i preservació de l'Alcorà.....	13
L'Islam i els seus pilars.....	15
El Profeta Muhàmmad, que la pau i les benediccions de Déu siguin amb ell.....	24
VERSICLES SELECTES DE L'ALCORÀ.....	22
Descripció de Déu.....	30
Reflexió sobre la creació de Déu.....	23
La creació de l'univers.....	23
L'inici de la creació de l'univers i la vida.....	31
Òrbita dels planetes.....	31
Fases de la lluna.....	24
La concepció de la vida.....	24
Ventre matern.....	33
Els sentits són una gràcia de Déu.....	33
Medicina en la mel.....	26
Valors espirituals.....	27
Inclinar-se per la pau i la reconciliació.....	28
La diversitat.....	28
Ser agraït a Déu.....	28
Les dificultats de la vida són per veure si ens mantenim agraïts a Déu.....	37
La paciència.....	29
Caritat i controlar la ira.....	37
L'oració preserva de cometre actes immorals i reprovables.....	37
La naturalesa monoteïsta de l'ésser humà.....	30
La compassió.....	30

Penediment per les injustícies	38
Demandar a Déu pel benestar i la prosperitat general	38
Respondre el mal amb un bé i saber disculpar	31
No burlar-se ni difamar	31
No difamar a dones innocents.....	31
Evitar sospita.....	31
No està permès forçar a creure.....	32
La solidaritat	32
Que no t'enganyi l'opulència dels rics	32
Estimar als qui practiquen una altra religió	41
Creença en els profetes universals.....	41
El significat de la riquesa i la pobresa	33
Cors malalts d'odi	42
Que la rancúnia no et porti a cometre una injustícia.....	34
La veritable virtut.....	34
Els manaments	44
No causar perjudici al propi ésser	35
No ocultar la veritat.....	35
Ser just i equitatiu	35
No estafar	35
No treure's la vida	35
Complir els juraments	45
Perdonar als altres.....	36
No ser còmplice dels opressors	36
No ser corrupte.....	36
No maltractar l'orfe ni el necessitat.....	36
No treure la vida.....	36
No entrar en una propietat aliena sense autorització.....	37
Complir amb els compromisos assumits	46
Davant l'agressió respondre amb bona actitud	46

Cooperar en el bé comú.....	37
No sobornar als jutges.....	37
Menjar i beure sense excessos	47
No siguis usurer.....	38
Sigues bondadós amb els teus pares.....	47
Sigues humil i construeix pau.....	48
En el comerç, pesar i mesurar amb equitat.....	39
No siguis presumit ni cregut	39
Els benaurats	49
Jesús i la verge Maria	43
Valors socials.....	45
Igualtat entre l'home i la dona.....	46
La Família, una Gràcia de Déu	46
La bondat amb els pares.....	46
Protegir la vida dels fills.....	56
La lactància, dret del nen	47
En cas de divorci, no utilitzar el nen.....	47
Adoptar els nens sense canviar la seva identitat.....	47
Fer el bé als pobres i als orfes.....	57
Si has comès una injustícia has de corregir-te i esmenar	48
Ecologia: amor i respecte per la Creació de Déu	49
Honestat: els deutes per escrit.....	59
Tornar els préstecs	59
Ajudar els familiars i necessitats.....	59
La moderació en les despeses.....	50
La usura.....	51
Les addiccions als embriagants i a les apostes corrompen i sembren discòrdia	51
Dret a la legítima defensa	61
Conclusió.....	53

Introducció

Tot i que l'Islam no és avui dia una de les religions amb major nombre de fidels a Espanya i Amèrica Llatina, s'està extenent ràpidament per tot el continent. Ja existeixen mesquites en totes les capitals i ciutats importants. També està creixent molt entre la població llatina dels Estats Units.

Tenint en compte la mala imatge que projecten els mitjans de comunicació sobre l'Islam i sobre els musulmans, els no musulmans que desitgen conèixer l'Islam necessiten tenir una font fiable d'informació, que els permeti formar-se una opinió basada en el que ensenya realment l'Alcorà, i no en estereotips i concepcions errònies que s'han mantingut durant segles en moltes obres d'orientalistes i en algunes traduccions de l'Alcorà.

Per això, l'objectiu d'aquest llibre és presentar als hispanoparlants el veritable missatge de l'Alcorà, tal com ha sigut conegut, entès i practicat pels erudits de l'Islam i pels musulmans devots durant més de 1.400 anys. Per fer-ho, el llibre es basa en un llenguatge clar, senzill, directe i actual.

L'Alcorà i la seva història

A la novela futurista *Fahrenheit 451*, un grup de dissidents s'oculta als boscos per preservar llibres. La seva missió: mantenir a les seves memòries la major quantitat de textos possible, ja que el govern els està cremant tots i aviat no en restarà cap. Si passés això a la nostra realitat actual, només un llibre a tot el món tindria la seva supervivència i integritat assegurades, ja que ha sigut transmès oralment en una cadena ininterrompuda de memoritzadors durant més de 14 segles, i en l'actualitat, desenes de milers de persones ho saben i ho reciten de memòria a diari per tot el planeta. Aquest llibre és l'Alcorà.

Històricament, la poesia àrab ha sigut famosa per la seva bellesa i els àrabs sempre han tingut fama de grans oradors. Tanmateix, molts poetes àrabs i la gent d'arreu, acostumats a escoltar a diari a les places i carrers la millor poesia i oratòria del món, ploraven commocionats per la bellesa i la força incomparables de l'Alcorà quan era recitat. Fins i tot als nostres dies, musulmans i no musulmans a tot el món, també aquells que no coneixen l'idioma àrab, s'estremeixen tot escoltant la recitació de l'Alcorà. Un llibre que no val per la qualitat de la tinta o el paper en què ha sigut imprès ni per l'antiguitat de la seva edició, sinó per la fortalesa i actualitat del seu missatge.

La força del missatge corànic es veu reflectida en múltiples coses: en la forma en què va assolir que les tribus àrabs deixessin de combatre entre si i s'unissin al primer Estat en la història d'Àrabia, i com va convertir a aquell Estat en la civilització més avançada i important del món en menys d'un segle; en la forma en què va animar al desenvolupament de les ciències i la tecnologia, en una època en què tota Europa vivia sumida en l'obscurantisme; en l'impacte profund que va tenir en la vida de personalitats com Goethe, Malcolm X, Cat Stevens, i el pare de la pàtria andalusa, Blas Infante; en la forma en què un grapat de comerciants honestos va convertir a Indonèsia en el país amb més quantitat de musulmans avui dia, mostrant amb el seu exemple les bondats de viure d'acord amb les ensenyances de l'Alcorà.

Durant l'Edat Mitjana, quan els exèrcits a tot el món tenien per norma saquejar les ciutats que conquerien i assassinar la seva població sense distingir homes, dones, nens i ancians, van ocórrer tres esdeveniments històrics que són contundents per mostrar-nos el poder de l'Alcorà. El Profeta Muhàmmad, Saladí i el sultà Mehmed II, van conquerir, respectivament, La Meca (630 d.C.), Jerusalem (1187 d.C.) i Constantinoble (1453 d.C.) i, quan van entrar a reclamar la victòria no van saquejar les ciutats, i van anar fins i tot més enllà, respectant la vida i propietats dels seus habitants de diferents credos. Tot això abans que la convenció de Ginebra escrivís el Dret Internacional Humanitari.

També trobem a l'Alcorà informació científica sorprenentment exacta, que ha sigut corroborada per la ciència moderna i que ha inspirat a científics importants a incloure versicles corànics en la seves conferències. Entre aquests, hi trobem el Dr. Persaud, guanyador del premi J.C.B. Grant, atorgat per l'Associació Canadenca d'Anatomistes; el Dr. Marshall Johnson, ex-president de l'Associació Teratològica d'Estats Units; el Dr. Keith Moore, ex-president de l'Associació Americana d'Anatomistes Clínics; el Dr. Tejatat Tejasen, ex-degà de la facultat de Medicina de la Universitat Chiang Mai a Tailàndia; el Professor Yashudi Kusan, ex-director de l'Observatori Astronòmic de Tòquio a Japó; i el famós cirurgià francès, el Dr. Maurice Bucaille, autor del llibre *La Bíblia, l'Alcorà i la Ciència*, on conclou que només Déu va poder revelar l'Alcorà.

L'Alcorà inclou una àmplia gama i diversitat de temes: històries dels profetes i dels pobles de l'antiguitat, lliçons morals, normes per portar una vida sana, tranquil·la i honesta; lleis per construir una societat equitativa que asseguri tots els seus membres dignitat, seguretat i justícia; profecies, de les quals algunes ja s'han complert; dades científiques desconegudes per l'ésser humà fins al segle XX; una teologia clara i senzilla, però a la vegada profunda i completa; descripcions de la vida en el més enllà, paraules de consol pels creients, respostes directes a les preguntes bàsiques que sempre han intrigat a la humanitat. Tot

això amb una bellesa poètica i narrativa inigualable, tant és així que a les mateixes pàgines de l'Alcorà es repta als éssers humans a crear un text que el pugui igualar.

Fins i tot el *Quixot*, considerat la millor obra literària mai escrita, i les obres de Shakespeare, han sofert el plagi. Aquests i molts altres exemples proven que, per molt gran que pugui ser un escriptor, sempre és possible imitar el seu estil, la seva obra i confondre fins i tot als lectors experts. Però, tot i que moltes vegades s'ha intentat plagiar, imitar o fins i tot modificar l'Alcorà, ha sigut impossible.

La revelació d'aquest llibre únic va començar amb un esdeveniment perturbador. Mentre es trobava sol en una cova on acostumava a allunyar-se del món per resar i reflexionar, el profeta Muhàmmad, que la pau i les benediccions de Déu siguin amb ell, va sentir l'abraçada asfixiant d'un ésser brillant que el va agafar per sorpresa. Sense possibilitat de fugida i sentint-se a prop de la mort, va escoltar a aquest ésser donar-li una ordre: "Llegeix, en el nom del Senyor!".

Aquest fou el primer versicle corànic en ser revelat, que correspon al capítol 96, versicle 1. En un principi, sospitant que s'havia tornat boig, no va parlar del que havia succeït amb ningú més que amb la seva esposa Hadija, que el va escoltar amb paciència mentre ell tremolava de por entre els seus braços. Ella va ser la

primera en reconèixer que es tractava d'un missatge de Déu, i va ser la primera persona en creure en la profecia de Muhàmmad, fins i tot abans que el mateix Missatger.

L'ésser que havia atemorit al Profeta no era cap altre que l'àngel Gabriel, el mateix àngel que havia anunciat a Maria que seria la mare verge d'un profeta creat per Déu en el seu ventre: Jesús. La història de Jesús i la seva mare també seria revelada com a part de l'Alcorà, en el capítol 19, titulat "Maria".

L'àngel va tornar a presentar-se davant Muhàmmad moltes vegades per transmetre-li el missatge diví. L'Alcorà va ser revelat de manera paulatina durant els següents 23 anys, un temps en el qual els seguidors del Profeta van arribar a ser més de cent mil.

Menys d'un segle després de la mort del Profeta, el missatge corànic havia arribat a tot l'Orient Mitjà, al nord d'Àfrica, Àsia central fins la Xina i l'Índia, i la Península Ibèrica. Avui dia, l'Alcorà és el Llibre Sagrat de més de 1.300 milions de musulmans, que el reciten durant les seves cinc oracions diàries a tot el món.

Tot i que l'Alcorà va ser revelat en àrab i la nació islàmica es va formar originalment a Aràbia, actualment els musulmans àrabs són menys del 20% de tots els musulmans del món. Dades recents han revelat que existeixen més musulmans a Alemanya que al Líban, i més a Rússia que a Jordània i Líbia juntes,

superant els 6 milions a França. Des de la dècada de 1970, l'Islam s'ha mantingut com la religió de major creixement al món, i el Vaticà ha reconegut que des de 2006 l'Islam tradicional (sunnisme) s'ha convertit en la denominació religiosa amb major número de fidels al planeta, deixant el Catolicisme Romà en segon lloc. A Amèrica Llatina i al Carib, l'Islam creix a diari, especialment entre la població femenina, i és també la religió de més ràpid creixement entre la comunitat llatina d'Estats Units.

Per tot el globus, a cada comunitat islàmica hi ha musulmans que han après de memòria fragments de l'Alcorà en àrab, i en moltes d'aquestes comunitats hi ha almenys un musulmà que l'ha memoritzat complet, cosa que el converteix en el llibre més llegit i memoritzat de la història. També han aparegut al llarg de la història, traduccions del seu missatge a més de 100 llengües.

Recopilació i preservació de l'Alcorà

A mesura que el Profeta Muhàmmad, que la pau i les benediccions de Déu siguin amb ell, anava rebent la revelació divina, els seus escribes l'anaven posant per escrit en diferents materials: cuir, escorces dels arbres, ossos... Al mateix temps, el Profeta recitava als seus seguidors cada nova part revelada, recitava diferents fragments de l'Alcorà cada dia durant les oracions, i cada any durant el mes de Ramadan recitava en públic

el que li havia sigut revelat fins aquell moment. Molts del qui l'escoltaven, escrivien parts de l'Alcorà, i molts altres ho memoritzaven.

Quan ell va morir, existien molts fragments escrits de l'Alcorà. També hi havia dotzenes de musulmans que ho sabien de memòria. Un d'ells era Zaïd ibn Zabít, que va ser escriba del Profeta. Per ordres d'Abu Bakr, primer califa de la nació islàmica, Zaid va liderar un comitè que es va encarregar de reunir tots els fragments existents de l'Alcorà, corroborar-los amb els memoritzadors més prominents, i posar el text per escrit en forma de llibre. Aquest primer manuscrit va ser acabat i aprovat pels companys del Profeta uns dos anys després de la seva mort.

Aproximadament deus anys després d'aquesta compilació, el tercer califa, Uzmán, va convocar al mateix Zaïd a formar part d'un altre grup de companys del Profeta i memoritzadors de l'Alcorà, que van agafar el manuscrit i en van fer diverses còpies, que van ser distribuïdes per tot el vast territori islàmic. Algunes d'aquelles còpies es conserven encara al museu de Tashkent a Uzbequistán, al museu de Topkapi a Truquia, i dos a Egipte, a la mesquita Al Husein i a la Biblioteca Nacional. Una altra va ser conservada a Síria fins el 1892 quan un incendi la va destruir, però per llavors ja se n'havien fet còpies.

Diferents persones i organitzacions han comparat, al llarg del temps, aquestes còpies amb manuscrits antics de diferents èpoques i edicions recents de l'Alcorà, comprovant una i altra vegada que el text corànic que avui es recita a diari a les mesquites de tot el món, és exactament el mateix que el Profeta, que la pau i les benediccions de Déu siguin amb ell, va ensenyar als seus companys, que Déu estigui complagut amb ells.

L'Alcorà no només ha sigut preservat intacte en la seva forma escrita, sinó que sempre han existit memoritzadors que ho han transmès de forma oral, ensenyant no només el seu contingut sinó les formes correctes de recitar-lo. A més, també s'ha registrat i preservat la vida del Profeta Muhàmmad, que sempre va viure en estricte compliment del text corànic. Quan comparem les còpies escrites de l'Alcorà amb les recitacions transmeses de generació en generació, i amb les tradicions del Profeta, la pau i les benediccions de Déu siguin amb ell, trobem una coherència i unitat que ens demostren, sense cap mena de dubte, que l'Alcorà no ha sofert cap tipus d'alteració.

L'Islam i els seus pilars

L'Islam no és, en sentit estricte, una religió; més aviat és una forma de vida. Com tota religió, estableix la moral i la creença, i regula en bona mesura el comportament i les maneres de les persones que la segueixen. Però, a diferència de la resta de religions,

l'islam estableix també un sistema polític i de govern, un sistema financer i econòmic, un sistema social, una filosofia de vida, unes polítiques de preservació mediambiental, tot emmarcat en principis universals de respecte a la vida, la dignitat i la propietat de les persones, de cooperació, solidaritat i justícia entre els homes i entre les nacions, de tracte amable amb totes les persones (incloent-hi els enemics) i els animals, i d'obediència estricta a les lleis de Déu.

La primera paraula de la revelació de l'Alcorà emmarca l'esperit islàmic d'amor pel coneixement. L'Islam ensenya que la fe no pot ser cega, sinó que ha de néixer i enfortir-se amb el coneixement. No hi ha enemic més gran dels pobles, ni amic més gran dels tirans i els opressors, que la ignorància. I ningú està en més perill de caure en fanatismes i extremismes que aquell que creu en alguna cosa a ulls clucs, fins i tot en contra de la seva pròpia lògica.

“Llegeix”. Coneix la teva religió i practica-la, coneix els teus drets i exigeix-los, coneix les teves obligacions i compleix-les; aprèn què és allò bo, fés-ho i promou-lo; aprèn què és allò dolent, condemna-ho i allunya-te'n. Tan important és aquesta ordre, que quan el Profeta Muhàmmad es va veure obligat a combatre per

defensar la seva comunitat i va haver d'afrontar l'assumpte dels presoners de guerra, en un acte sense precedents a la història, va ordenar als seus homes alliberar qualsevol persona que ensenyés a llegir a escriure a cinc musulmans.

En crear-nos, Déu ens va donar una ànima, així com un cos. Per això, l'Islam descansa sobre sis pilars de la fe, que han d'estar presents en l'ànima i el cor del musulmà, i sobre els cinc pilars pràctics d'adoració a Déu, així com l'ajuda als altres, que el musulmà ha de complir amb el seu cos i la seva ment. Sense els primers, l'adoració esdevé una sèrie de rituals buits, mancats de sentit, simples exercicis físics. I sense els segons, la fe esdevé paraules buides, ja que no es manifesta externament i, per tant, és incapaç de transformar la vida i la societat del creient.

Els sis pilars de la fe són:

1. Creure en Déu, glorificat i lloat sigui, Creador de tot el que existeix, indivisible, Aquell que no té copartíceps ni associats, és Amo i Senyor de la creació i no comparteix el Seu Senyoriu; no ha engendrat ni ha sigut engendrat, ni necessita res ni ningú, i tothom El necessita; no hi ha res ni ningú que se li assembli, tot prové d'Ell i, per tant, només Ell mereix ser adorat.

2. Creure en els àngels, criatures de llum creades per Déu per servir-lo, que la pau sigui amb tots ells. No

tenen lliure albir, per la qual cosa els és impossible rebel·lar-se contra Ell.

3. Creure en els llibres revelats. Déu ha revelat als éssers humans el Seu missatge i les Seves lleis moltes vegades a la història. Entre els llibres que Déu va revelar, estan la Torà, els Salms, l'Evangelí, i molts altres que no coneixem. No obstant, tots aquests llibres han sigut modificats, alterats i tergiversats amb el pas del temps, per la qual cosa només l'últim, l'Alcorà, és la paraula de Déu, ja que és l'únic que es conserva inalterat.

4. Creure en els profetes. En tots els temps, Déu ha enviat profetes i missatgers a tots els pobles, i tots ells van proclamar el mateix missatge de unitat del Creador. Desconeixem a la majoria d'ells, però sabem que l'últim dels profetes, Muhàmmad, va seguir el mateix camí traçat per tots, incloent-hi a Moisès i a Jesús, per la qual cosa seguir a Muhàmmad és seguir els seus antecessors.

5. Creure en el Dia del Judici. Aquesta vida és passatgera, estem aquí per adorar i servir a Déu, i tots morirem. Però un dia, serem ressuscitats i haurem de retre comptes davant Déu de totes les nostres obres. Aquell dia cadascú rebrà el que mereix, ningú serà tractat amb injustícia, i uns entraran a l'infern, mentre que d'altres entraran al Paradís.

6. Creure que tot prové de Déu, allò agradable i allò desagradable. Res passa sense el permís d'Ell, i ni tan sols un àtom de l'univers es mou si no és per la Seva voluntat. Ell ens ha concedit el lliure albir, però en el seu infinit coneixement ho sap tot abans que succeeixi. Ell és Qui determina el nostre destí i, per això, ningú pot beneficiar-nos ni perjudicar-nos més enllà del que Ell decreta per cadascú de nosaltres.

Els cinc pilars pràctics d'adoració són:

1. La declaració de fe: una persona entra a l'Islam en dir, de forma lliure i conscient, el següent: "Dono testimoni que no existeix divinitat excepte Déu, i dono testimoni que Muhàmmad és el Seu servidor i Missatger". Aquesta professió de fe és repetida pels musulmans a diari en les seves oracions i altres activitats. Dir això implica abandonar qualsevol acte de culte a sants, ídols, ancestres, líders o criatures, i adorar només a Déu Totopoderós. Implica també que acceptem a Muhàmmad com a Missatger de Déu, com al nostre guia i, en acceptar-lo a ell, s'accepta a la resta de profetes i missatgers anteriors.

2. L'oració: és obligatori realitzar cinc oracions diàries (a l'alba, a migdia, a mitja tarda, al vespre i a la nit). L'oració ha de realitzar-se seguint uns passos rituals específics i després d'una purificació ritual. El creient pot, a més, realitzar oracions voluntàries durant el dia o la nit. L'oració pot realitzar-se en solitari o en

comunitat, la mesquita o en qualsevol lloc net que no sigui utilitzat com a lloc d'adoració a deïtats falses.

3. El *zakat*: la persona benestant està obligada a entregar un 2,5% del seu estalvi anual per obres de caritat. El *zakat* garanteix la redistribució de la riquesa, una preocupació recent en el món occidental, però que està contemplada des de fa més de 1.400 anys a l'Islam. A més del *zakat*, l'Islam anima als creients a fer caritat a diari. La caritat no s'entén només com un assumpte monetari. Sempre que el musulmà ajuda a una altra persona, busca el seu benestar; fins i tot amb un somriure, està fent caritat. El treball pel benestar col·lectiu, com retirar obstacles d'un camí o posar anuncis de perill per evitar accidents, també es considera una forma de caritat.

4. El dejuni: és obligatori dejunar durant tot el mes de Ramadan cada any (el novè mes del calendari lunar islàmic). El dejuni es realitza cada dia des de l'alba fins al vespre. Durant la nit es pot menjar i beure. El dejuni purifica el cos, enfortint la voluntat i ajuda al creient a conscienciar-lo per experiència pròpia sobre el que senten a diari els més necessitats. Dejunar i trencar el dejuni en comunitat, compartint la fam durant el dia i el menjar durant la nit, acosta i enforteix els llaços socials i familiars. També es poden realitzar dejunis voluntaris en altres èpoques de l'any.

5. La peregrinació a La Meca: tot musulmà i tota musulmana que estigui en capacitat física, mental i econòmica de realitzar la peregrinació, ha de fer-la almenys un cop a la vida. Aquesta és la peregrinació religiosa més gran del món: prop de tres milions de persones es reuneixen a la Mesquita Sagrada de La Meca cada any i fan l'oració a l'uníson com a part dels rituals de la peregrinació.

“Llegeix”. No existeixen intermediaris entre el creient i el seu Creador, per això no hi ha clergat a l'Islam. El coneixement està a disposició de qui el busca, i és obligació de tot musulmà, home o dona, buscar-lo durant tota la seva vida. Però no oblidis allò essencial: “Llegeix en nom del teu Senyor!”. No busquis el coneixement per a la teva glòria persona. Sigues humil i busca el coneixement per agradar a Déu i treballar per la seva causa. Aquesta és l'essència de seguir l'Islam, de ser musulmà.

VERSICLES SELECTES DE L'ALCORÀ

Descripció del Creador

“Digues: “Ell és Déu, Un. Déu és l’Absolut. No va engendrar ni va ser engendrat, no hi ha res ni ningú semblant a Ell.” (Alcorà 112:1-4)

Reflexió sobre la creació de Déu

La creació de l'univers

“En la creació dels cels i de la Terra, i en la successió de la nit i el dia, hi ha signes per als dotats d'intel·lecte, que invoquen a Déu de peu, asseguts o ajaguts, que mediten en la creació dels cels i la Terra, i diuen: “Senyor nostre! No has creat tot això sense un sentit. Glorificat siguis!”. (Alcorà 3:190-191)

L'inici de la creació de l'univers i de la vida

“¿És que potser els qui es neguen a creure no s'adonen que els cels i la Terra formaven una massa homogènia i la vaig disgregar, i que vaig crear de l'aigua a tot ésser viu?” (Alcorà 21:30)

Òrbita dels planetes

“Déu és Qui va crear la nit i el dia, el sol i la lluna. Cadascú recorre la seva òrbita.” (Alcorà 21:33)

“

“No li és possible al sol arribar a la lluna, ni la nit pot avançar-se al dia. Cada astre circula en la seva òrbita.”
(Alcorà 36:40)

“Vaig crear els cels i la Terra amb una finalitat justa i veritable. Ell enrotlla [embolcalla] la nit en el dia, i embolcalla el dia en la nit, i va sotmetre el sol i la lluna fent que cadascú recorregués la seva òrbita en un termini prefixat. És que potser Ell no es Poderós, el Perdonador?”. (Alcorà 39:5)

“Juro pel cosmos que conté [planetes en] òrbites.”
(Alcorà 51:7)

“El sol i la lluna segueixen una òrbita precisa.” (Alcorà 55:5)

Fases de la lluna

“Et pregunten [oh, Muhàmmad!] al voltant de las fases de la lluna. Diga'ls: “Són un senyal perquè la gent pugui fixar les seves dates i per la peregrinació”. (Alcorà 2:189)

La concepció de la vida

“És que potser creu l'ésser humà que no serà reponsable dels seus actes? És que potser no va ser un òvul fecundat per una gota d'esperma ejaculada? I després un embrió? Déu ho va crear i li va donar una

forma harmoniosa. I va crear d'allò la parella: l'home i la dona. Qui ha fet tot això, és que potser no serà capaç de ressuscitar els morts?". (Alcorà 75:37-39)

Ventre matern

"Els va crear als ventres de les seves mares en períodes successius i en tres tenebres [el ventre, l'úter i la placenta]¹. Ell és Déu, el teu Senyor; Ell posseeix el domini complet. No hi ha res ni ningú amb dret a ser adorat excepte Ell. Llavors, com és que dediqueu actes de culte a altres deïtats?". (Alcorà 39:6)

Els sentits són una gràcia de Déu

"Diga'ls: "Ell és Qui us va crear i Qui us va agrair amb l'oïda, la vista i l'intel·lecte. No obstant, que poc agraïu." (Alcorà 67:23)

¹ El versicle estableix que l'ésser humà és creat a l'úter matern en tres etapes diferents. La biologia moderna ha descobert que el desenvolupament embriològic té lloc en tres regions diferents de l'úter matern. Els textos d'embriologia que s'estudien avui a les facultats de medicina consideren això com una informació bàsica a la matèria. El fet que una informació tan detallada i precisa fos subministrada per l'Alcorà en una època en què la gent tenia informació molt escassa de temes mèdics, és una prova incontestable que l'Alcorà no és un producte humà sinó una revelació de Déu.

Medicina a la mel

“El teu Senyor va inspirar a les abelles: “Habiteu a les llars que hagueu construït a les muntanyes, als arbres i en les que la gent us construeixi. Alimenteu-vos dels fruits i transiteu per on us ha facilitat el vostre Senyor”. Del seu abdomen surt un xarop de diferents colors que és medicina per la gent. En això hi ha un signe per als qui reflexionen.” (Alcorà 16:68-69)

Valors espirituals

Inclinar-se per la pau i la reconciliació

“Si [els agressors] s’inclinen per la pau, accepta-la tu també i encomana’t a Déu. Ell tot ho escolta, tot ho sap. Però si volen enganyar-te, sàpigues que la protecció de Déu és suficient. Ell és Qui t’ha enfortit en el Seu auxili i amb els creient, Ell és Qui va unir els seus cors, i tu no ho hauries pogut fer encara que haguessis gastat totes les riqueses que hi ha a la Terra, però Déu els va reconciliar. Ell és Poderós, Savi.” (Alcorà 8:61-63)

La diversitat

“Entre els Seus signes hi ha la creació dels cels i de la Terra, la diversitat dels seus idiomes i colors de pell. En això hi ha signes per a tots els éssers.” (Alcorà 30:22)

“Oh, ésser humans! Us he creat a partir d’un home i d’una dona, i us vaig congrega en pobles i tribus perquè us reconeguéssiu els uns als altres. El millor de vosaltres davant Déu és qui tingui més compassió. Déu tot ho sap i està ben informat del que feu.” (Alcorà, 49:13)

Ser agraït a Déu

“I quan el vostre Senyor va anunciar: “Si Li agraïu, Ell incrementarà el vostre favor”. (Alcorà 14:7)

Les dificultats de la vida són per veure si ens

mantenim agraïts a Déu

“Va dir [un creient compassiu] que tenia coneixement del Llibre: “Jo te'l portaré abans no tanquis els ulls”. I quan [Salomó] ho va veure davant seu va dir: “Aquesta és una de les gràcies del meu Senyor per provar-me si sóc agraït o ingràt. Qui agraeixi [les gràcies del seu Senyor] se'n beneficiarà a si mateix, però qui sigui ingràt sàpiga que el meu Senyor és Opulent, Generós”. (Alcorà 27:40)

La paciència

“Oh, creients! Busqueu ajuda en la paciència i en l'oració, ja que Déu està amb els pacients”. (Alcorà 2:153)

Caritat i controlar la ira

“Aquells que fan caritat, tant en moments de prosperitat com en moments difícils, controlen el seu enuig i perdonen a les persones; Déu estima als que fan el bé”. (Alcorà 3:134)

L'oració preserva de cometre actes immorals i reprovables

“Déu va crear els cels i la Terra amb una finalitat justa i veritable. En això hi ha un signe per als creients. Recita el que se t'ha revelat del Llibre i compleix amb

l'oració, perquè l'oració preserva de cometre actes immorals i reprovables. Tenir present a Déu [en el cor durant l'oració] és el més important. Déu sap el que feu." (Alcorà 29:44-45)

La naturalesa monoteïsta de l'ésser humà

"Consagra't al monoteïsmes, que és la inclinació natural amb la que Déu va crear a la gent. La religió de Déu és inalterable i aquesta és la forma d'adoració veritable, però la majoria de la gent ho ignora." (Alcorà 30:30)

La compassió

"El vostre Senyor és Qui millor coneix el que hi ha als vostres cors. Si sou compassius, sapigueu que Ell perdona als que es penedeixen." (Alcorà 17:25)

Penediment per les injustícies

"Aquells que, en cometre una obscenitat o injustícia, invoquen a Déu demanant perdó pels seus pecats, perquè saben que només Déu perdona els pecats, i no reincideixen sent-ne conscients". (Alcorà 3:135)

Demanar a Déu la prosperitat i el benestar general

"Hi ha qui implora: "Senyor nostre! Doneu-nos benestar en aquesta vida i en l'altra, i preserva'ns del torment del Foc". (Alcorà 2:201)

Respondre el mal amb un bé i saber disculpar

“No és el mateix fer el bé que fer el mal. Respon amb bona actitud i veuràs que aquell amb qui t’havies enemistat es converteix en un amic fervent. Això només ho assoleixen els qui tenen paciència; només ho assoleixen els qui són molt afortunats”. (Alcorà 41:34-35)

No burlar-se ni difamar

“Oh, creients! No us burleu els uns dels altres, ja que podria ser que els són blanc de burles siguin millors que els qui se n’estan burlant. Que les dones no es burlin d’altres dones, ja que és possible que les que són el blanc de les burles siguin millors que les que se’n burlen. Ni difameu ni poseu sobrenoms ofensius. Que dolent és comportar-se com un corrupte després d’haver sigut agraciat amb la fe! Aquells que no se’n penedeixin, aquells són els injustos”. (Alcorà 49:11)

No difamar a dones innocents

“I als qui difamin a dones decents [acusant-les de fornicadores o adúlteres] i no en presentin quatre testimonis, apliqueu-los vuitanta fuetades i mai més accepteu el seu testimoni”. (Alcorà 24:4)

Evitar sospitar

“Oh, creients! Eviteu sospitar massa [de l’actitud dels demés], ja que algunes sospites són un pecat. I no us espieu, ni parleu malament del qui no hi sigui present, ja que és tan repulsiu com menjar la carn morta del seu germà. És que potser algú desitjaria fer-ho? Per descomptat que us repugnaria. Tingueu temor de Déu, ja que Déu és indulgent, Misericordiós”. (Alcorà 49:12)

No està permès forçar a creure

“Un cop aclarida la diferència entre la guia correcta i el desviament no es pot forçar a ningú a creure²”. (Alcorà 2:256)

La solidaritat

“La caritat ha de ser distribuïda entre els pobres, els necessitats, els que treballen en la seva recaptació i distribució, aquells dels quals es desitja reconciliar els seus cors, l’alliberament de presos, els endeutats, la causa de Déu i el viatger solvent. Això és un deute prescrit per Déu, i Déu ho sap tot, és Savi”. (Alcorà 9:60)

Que no t’enganyi l’òpulència dels rics

² No és acceptable la coacció en les creences religioses: l’Alcorà prohibeix la conversió forçosa, així com qualsevol obstacle a la llibertat religiosa.

“No et deixis enganyar per l’opulència i els viatges de negocis dels qui neguen la veritat, perquè és només un gaudi temporal”. (Alcorà 3:196-197)

Estimar als qui practiquen una altra religió

“Vosaltres estimeu la gent del llibre, perquè estimeu totes les revelacions, però ells no us estimen a vosaltres”. (Alcorà 3:119)

Creença sobre els profetes universals

“Digueu: “Creiem en Déu, en el que ens va ser revelat a nosaltres, en el que va ser revelat a Abraham, a Ismael, a Isaac, a Jacob i a les tribus, i en el que Déu va revelar a Moisès, a Jesús i als demés Profetes. No discriminem entre ells, i entreguem a Déu la nostra voluntat [sent musulmans]”. (Alcorà 2:136)

El significat de la riquesa i la pobresa

“Però no! No heu comprès el veritable significat de les proves [de la riquesa i la pobresa] i per això no sou generosos amb l’orfe ni us exhorteu els uns als altres per alimentar el pobre. [Enlloc d’això] us apropieu amb cobdícia dels béns de l’altre, i sou insaciabls en el seu amor [i cobdícia] pels diners”. (Alcorà 89:17-20)

No caiguis en la desesperació ni la depressió

“No desesperis ni t’entristeixis, ja que Déu és amb nosaltres”. (Alcorà 9:40)

Cors malalts d’odi

“Han manifestat el seu odi amb paraules, però el que oculten els seus cors és encara pitjor”. (Alcorà 3:118)

Que la rancúnia no et porti a cometre una injustícia

“Que la rancúnia que pugueu sentir no us condueixi a actuar injustament. Sigueu justos i equitatius, ja que això és el més proper a la compassió”. (Alcorà 5:8)

La veritable virtut

“La veritable virtut no consisteix a orientar-se cap a orient o occident [durant l’oració], sinó que és compassiu qui creu en Déu, el Dia del Judici, els àngels, el Llibre, els Profetes, fa caritat malgrat l’aferrament que té als béns materials, [és compassiu] amb els parents, els orfes, els pobres, els viatgers insolvents, els necessitats, i col·labora per alliberar esclaus i captius. Té compassió qui fa l’oració prescrita, paga el *zakat*, compleix amb els compromisos contrets, és pacient en la dificultat, l’adversitat i davant la persecució. Aquests són els sincers en la seva fe i els veritables compassius”.

(Alcorà 2:177)

Manaments

No causar perjudici al propi ésser

“No us ocasioneu perjudici a vosaltres mateixos i feu el bé, perquè Déu estima als que fan el bé”. (Alcorà 2:195)

No ocultar la veritat

“No barregeu la veritat amb falsedats ni oculteu la veritat a propòsit”. (Alcorà 2:42)

Ser just i equitatiu

“Oh, creients! Sigueu responsables amb els preceptes de Déu. Sigueu justos quan doneu testimoni. Que la rancúnia que sentiu no us condueixi a acutar injustament. Sigueu justos i equitatius, perquè això és el més proper a la compassió. I tingueu temor de Déu, perquè Déu està ben informat del que feu”. (Alcorà 5:8)

No estafar

“Oh, creients! No estafeu ni usurpeu injustament, sinó que comercieu de mutu acord”. (Alcorà 4:29)

No treure's la vida

“No us suïcideu. Déu és Misericordiós amb vosaltres.”
(Alcorà 4:29)

Complir els juraments

“Sigueu curosos amb els vostres juraments, però quan els feu, heu de complir-los”. (Alcorà 5:89)

Perdonar a l'altre

“Per damunt de tot, escull perdonar, convida al bé i aparta't dels qui es comporten amb tu de forma ignorant”. (Alcorà 7:199)

No ser còmplice dels opressors

“No us inclineu cap als opressors acceptant la seva injustícia”. (Alcorà 11:113)

No ser corrupte

“No sembreu la corrupció a la societat”. (Alcorà 7:56)

No maltractar l'orfe ni el necessitat

“No maltractis l'orfe ni rebutgis el necessitat”. (Alcorà 93:9-10)

No treure la vida

“Qui mata una persona sense que aquesta hagi comès un crim o sembrat la corrupció a la Terra, és com si matés tota la humanitat. Però qui salvi una vida és com si salvés tota la humanitat”. (Alcorà 5:32)

No entrar en propietat aliena sense autorització

“No entreu en cap casa que no sigui la vostra sense abans demanar permís i saludar la seva gent”. (Alcorà 24:27)

Complir amb els compromisos assumits

“Compliu amb els vostres compromisos”. (Alcorà 5:1)

Davant l’agressió, respondre amb bona actitud

“No és el mateix actuar bé que actuar malament. Respon amb bona actitud i veuràs que aquell amb qui tenies enemistat esdevé un gran amic”. (Alcorà 41:34)

Cooperar en el bé comú

“Coopereu amb ells per fer el bé i impedir el mal, però no coopereu en el pecat i l’enemistat”. (Alcorà 5:2)

No sobornar als jutges

“No usurpeu injustament els béns materials els uns als

altres, ni soborneu els jutges per aconseguir il·legalment la propietat aliena”. (Alcorà 2:188)

Menjar i beure sense excessos

“Mengeu i beveu amb mesura, perquè Déu no estima els malbaratadors”. (Alcorà 7:31)

No siguis usurer

“Tot el que presteu amb algun interès usurer, esperant beneficiar-vos dels béns aliens, no tindrà recompensa de Déu. En canvi, aquells que donin caritat anhelant el rostre de Déu, seran els qui tinguin multiplicada la recompensa”. (Alcorà 30:39)

Sigues bondadós amb els teus pares

“Li he ordenat a l'ésser humà fer el bé als seus pares. La seva mare el porta [al ventre] soportant molèstia rera molèstia, i el seu deslletament és als dos anys. Sigueu agraïts amb mi i amb els vostres pares, però sapigueu que davant Meu compareixereu al final”. (Alcorà 31:14)

“Els qui sàpiguen perdonar seran recompensats per Déu”. (Alcorà 42:40)

Sigues humil i construeix pau

“Els servents del Misericordiós són aquells que caminen sobre la faç de la Terra amb humilitat i, quan són increpats pels ignorants, els responen [amb paraules de] pau”. (Alcorà 25:63)

En el comerç, pesa i mesura amb equitat

“Sigueu justos en mesurar i no feu que pesi menys. Peseu amb equitat, no estafeu la gent, no feu el mal a la societat corrompent-la, i tingueu temor de Qui us va crear, a vosaltres i a les primeres generacions”. (Alcorà 26:181-184)

No siguis presumit ni cregut

“No rebutgis a la gent i no vagis per la Terra com un arrogant. Déu no estima els presumits ni els creguts. Sigues modest en el teu caminar i parla serè”. (Alcorà 31:18)

Els benaurats

“Benaurats sigueu per renunciar als vostres plaers mundanals per aconseguir els plaers de l'altra vida. Aquest és el triomf grandios”. (Alcorà 9:111)

“Els qui creuen i actuen rectament seran els benaurats, tindran un destí preciós”. (Alcorà 13:29)

“Benaurats els que creuen”. (Alcorà 23:1)

“Benaurats els que siguin fidels a la confiança depositada en ells, compleixen amb els seus compromisos i acords, i compleixen les seves oracions”. (Alcorà 23:8)

“Aquells que les seves obres pesin més a la balança seran els benaurats”. (Alcorà 23:102)

“Avui recompensaré per la paciència que han tingut, ells seran els benaurats.” (Alcorà 23:111)

“Els creients, quan se'ls crida a acceptar el judici de Déu i el Seu Missatger en els seus assumptes, diuen: “Escoltem i obeïm!”. Ells són els benaurats”. (Alcorà 24:51)

“Els qui obeeixin a Déu i el Seu Missatger, tinguin temor de Déu i siguin compassius, ells seran els benaurats”. (Alcorà 24:52)

“La llar de l'altra vida [al Paradís] és pels qui no són soberbis ni sembren la corrupció a la Terra. Benaurats siguin els compassius!”. (Alcorà 29:83)

“Aquells que s'apartin dels ídols negant-se a adorar-los i es tombin cap a Déu, seran els benaurats. Dona les bones notícies [oh, Muhàmmad] als Meus servents.” (Alcorà 39:17)

“Els que diguin: “El Nostre Senyor és Déu” i actuïn correctament, els àngels descendiran sobre ells [i els diran:] “No temeu ni estigueu tristos. Benaurats sigueu perquè tindreu el Paradís que se us va prometre. Nosaltres som els vostres protectors a la vida mundanal i en l'altra tindreu tot allò que desitgeu i se us concedirà tot el que demaneu com a reconeixement de l'Absolidor, Misericordiós”. (Alcorà 41:30-32)

“Aquell dia veuràs la llum dels creients i de les creients irradiar davant d'ells i a la seva dreta. [Els serà dit:] “Avui sou benaurats, tindreu jardins per on corren rius, on viureu tota l'eternitat! Aquest és el triomf immens!”. (Alcorà 57:12)

“Els benaurats gaudiran de les delícies del Paradís, ajaguts als sofàs, contemplant. Reconixerà en els seus

rostres el resplendor de la felicitat. Se'ls donarà per beure un nèctar segellat, l'últim glop del qual deixa un regust d'allesc. Que s'esforcin per aconseguir-ho els aspirants!" (83:22-26)

"Serà dels benaurats qui es purifiqui [de la idolatria i els pecats], recordi el nom del seu Senyor i compleixi les seves oracions!". (Alcorà 87:14-15)

"I què t'haurà de fer entendre el que és el camí de l'esforç? És alliberar [l'esclau] de l'esclavitud i donar aliments els dies de fam al familiar orfe, o al pobre enfonsat en la misèria. I ser, a més, dels creients que s'aconsellen mutuament ser perseverants [en el camí de l'esforç i de la fe] i ser misericordiosos [amb l'altre]. Aquests són els benaurats". (Alcorà 90:12-18)

"Serà benaurat qui purifiqui la seva ànima [apartant-la dels pecats], però serà un desgraciat qui l'abandoni a les seves passions!". (Alcorà 94:9-10)

"Però si no pots donar-los una ajuda, i esperes una misericòrdia del teu Senyor, excusa't amb amabilitat". (Alcorà 17:28)

Jesús i la verge Maria

“[Oh, Muhàmmad] Aquestes són històries que t’he revelat, perquè no eren conegudes [per la teva gent]. Tu no estaves present quan sortejaven amb les seves plomes [d’escriptura] qui seria el tutor de Maria, ni tampoc quan s’ho disputaven. Llavors els àngels van dir: “Maria! Déu et dona bones notícies amb la Seva Paraula [“Sigui així!”], serà conegut com el Mesies Jesús, fill de Maria. Serà noble en aquesta vida i en l’altra, i estarà entre els propers a Déu. Parlarà [miraculosament] a la gent des del bressol, predicarà sent adult. Serà dels virtuoses”. Va dir [Maria]: “Senyor meu! Com he de tenir un fill si no m’ha tocat cap home?” Li va respondre: “Serà així! Déu crea el que vol. Quan decideix una cosa, només diu: “Sigui així”, i és. Ell li ensenyarà l’escriptura, li concedirà la saviesa, li ensenyarà la Torà i l’Evangeli. I serà Profeta pels fills d’Israel, a qui dirà: “Us he portat un miracle del vostre Senyor. Amotllaré per vosaltres un ocell de fang. Després bufaré sobre ell i, amb el permís de Déu, curaré a qui va néixer cec i al leprós, i ressuscitaré els morts. Us revelaré el que mengeu i guardeu dins les vostres cases. Aquests miracles són suficients perquè cregueu en mi, si és que sou creients. He vingut per confirmar [les ensenyances originals de] la Torà i per permetre-us algunes de les coses que us estaven prohibides. He vingut amb un miracle del vostre Senyor. Tingueu temor de Déu i obeïu. Déu és el meu Senyor i el de vosaltres. Adoreu-lo! Aquest és el camí

recte”. Però quan Jesús va advertir que el seu poble rebutjava la veritat, va dir: “Qui m’ajudarà a la meva missió de transmetre el Missatge de Déu?”. Van dir els deixebles: “Nosaltres t’ajudarem. Creiem en Déu. Dona testimoni [oh, Jesús!] que només a Ell adorem. Senyor nostre! Creiem en el que has revelat i seguim al Teu Profeta. Compta’ns entre els que donen testimoni de fe”. Quan [els conspiradors] van maquinat plans contra Jesús, Déu els va desbaratar, perquè Déu és el planificador absolut. Quan Déu va dir: “Oh, Jesús! Et faré morir [algun dia com tothom, però ara] t’ascendiré a Mi. Et lliuraré dels que rebutgen la veritat i faré prevaler als que t’han seguit per damunt dels incrèduls fins el Dia de la Resurrecció. Després, tots tornareu a Mi perquè jutgi entre vosaltres sobre el que discrepàveu. Als que s’obstinin en negar la veritat els castigaré severament en aquest món i l’altre, i no tindran ningú que els ajudi”; mentre que als creients que actuïn correctament Déu els donarà la seva recompensa amb generositat. Déu no estima els injustos. Aquesta història te l’he revelat com a part dels miracles i de la sàbia amonestació de l’Alcorà. L’exemple [de la creació] de Jesús davant Déu és com la d’Adam, a qui va crear del fang i després va dir: “Sigui així!”, i va ser.” (Alcorà 3:44-59)

Valors socials

Igualtat entre l'home i la dona

“Al creient que actui rectament, sigui home o dona, li concediré una vida bona i li multiplicaré la recompensa de les seves bones obres.”(Alcorà 16:97)

“Déu us té reservat el perdó i una gran recompensa als musulmans i musulmanes, als creients i les creients, als compassius i les compassives, als justos i les justes, als pacients i les pacients, als humils i les humils, als que fan caritat i les que fan caritat, als que fan dejuni i les que fan dejuni, als pudorosos i les pudoroses, als que recorden freqüentment a Déu i les que recorden freqüentment a Déu.” (Alcorà 33:35)

La Família, una Gràcia de Déu

“Déu us ha creat cònjuges de la vostra mateixa naturalesa i després us concedeix fills i després néts. Déu us ha proveït de tot el que és bo i beneficiós”. (Alcorà 16:72)

La bondat amb els pares

“El teu Senyor ha ordenat que no adoreu res excepte Ell i que honoreu els vostres pares. Si un d'ells o tots dos arriben a la vellesa, no sigueu insolents amb ells, ni tan sols els digueu “uf!”. Parleu-los sempre amb bondat. Tracteu-los amb humilitat i compassió, i reseu [per ells tot dient]: “Oh, Senyor meu! Tingues misericòrdia

d'ells com ells la van tenir amb mi quan em van criar quan era un nen". (Alcorà 17:23-24)

Protegir la vida dels fills

"No mateu els vostres fills per temor a la pobresa. Jo els sustento a ells i a vosaltres. Matar-los és un pecat gravíssim." (Alcorà 17:31)

La lactància, dret del nen

"Les mares podran amamantar als seus fills dos anys si destigen completar la lactància. El pare té l'obligació de sustentar i vestir la mare [del seu fill] d'acord als seus recursos, a ningú se li imposa més enllà de les seves possibilitats". (Alcorà 2:233)

En cas de divorci, no utilitzar el nen

"Que ni la mare ni el pare utilitzin el seu fill per perjudicar-se mutuament". (Alcorà 2:233)

Adoptar els nens sense adulterar la seva identitat

"Déu no va fer que els vostres fills adoptius fossin [realment] fills vostres: aquestes són només expressions [equivocades] de les vostres boques, Déu és qui expressa la veritat [absoluta] i guia al camí [recte]. Anomeneu-los [als vostres fills adoptius] pel cognom dels seus pares veritables, perquè això és el

més just davant de Déu³; però si no coneixeu els seus pares, millor digueu que ells són els vostres germans en la religió i els vostres protegits. No serà considerat un pecat si ho haguéssiu fet per error, però sí serà un pecat en cas que ho féssiu intencionadament. Déu és Perdonador, Misericordiós”. (Alcorà 33:4-5)

Fer el bé als pobres i als orfes

“Adoreu només a Déu, feu el bé als vostres pares i familiars, als orfes i als pobres, parleu a la gent de bones maneres, compliu l’oració i pagueu el *zakat*”. (Alcorà 2:83)

“Retorneu els béns materials als orfes [quan arribin a la pubertat]. No els cambieu allò bo d’ells però allò dolent de vosaltres, ni us apropieu dels seus béns materials agregant-los als vostres, perquè és un gran pecat”. (Alcorà 4:2)

Si has comès una injustícia, has de corregir-te i esmenar-te

“Però a qui es penedeixi després de cometre un delictes o injustícia i s’esmeni, Déu ho perdonarà, perquè Déu

³ En aquest paràgraf es pot advertir clarament que l’Islam encoratja i anima als musulmans a protegir els orfes mitjançant el que coneixement com a adopció, però prohibeix taxativament maquillar aquesta realitat amb mentides piadoses, la qual cosa constituïria un gravíssim pecat que en molts sistemes jurídics moderns està tipificat com adulteració d’identitat.

és Perdonador, Misericordiós”. (Alcorà 5:39)

Ecologia: amor i respecte per la creació de Déu

“¿És que potser no veus que tot allò que existeix als cels i la Terra glorifica a Déu? Fins i tot les aus amb les seves ales desplegadas ho fan. Cada ésser té la seva oració i forma de glorificar. Déu coneix bé el que feu. A Déu pertany el regne dels cels i de la Terra, i davant d’Ell compareixereu. ¿És que potser no t’adones que Déu impulsa els núvols lentament, després els agrupa, i després veus caure la pluja? Déu fa baixar els núvols com muntanyes, carregades de calamarsa amb la qual fujeteja a qui vol, però protegeix d’aquesta a qui vol. El simple resplendor del llamp podria tornar cec a algú. Déu fa que el dia i la nit se succeeixin. En això hi ha un motiu de reflexió per als qui tenen ulls [i volen veure]. Déu va crear a tot ésser viu de l’aigua. Alguns d’ells s’arrosseguen sobre els seus ventres, altres acaminen sobre dues potes, i altres sobre quatre. Déu crea el que vol. Déu és sobre qualsevol cosa Poderós. He revelat [en aquest Alcorà] signes evidents. Déu guia a qui Ell vol cap al camí recte”. (Alcorà 24:41-46)

“

“La creació dels cels i de la Terra és més grandiosa que la creació dels éssers humans, però la majoria d’ells ho ignora”. (Alcorà 40:57)

Honestedat: els deutes per escrit

“Oh, creients! Si contraieu un deute per un termini estipulat, poseu-lo per escrit davant d’un escribà. Cap escribà [creient] ha de negar-se a aixecar aquesta acta conforme al que Déu li ha ensenyat: l’escribà ha de registrar i el deutor ha de dictar fidelment el que s’endeuta, amb temor de Déu”. (Alcorà 2:282)

Tornar els préstecs

“Déu us ordena que restituiu als seus propietaris originals allò que se’ls hagi confiat i que, quan jutgeu entre les persones, ho feu amb equitat”. (Alcorà 4:58)

Ajudar els familiars i necessitats

“Dona solidàriament als familiars el que és el seu dret, també al pobre i al viatger, insolvent, però no malbaratis, perquè els que malbaraten són germans del dimoni, i el dimoni va ser ingrati amb el seu Senyor. Però si no pots donar-los ajuda, i esperes una misericòrdia del teu Senyor, excusa’t amb amabilitat. No siguis avar ni tampoc malbaratador, perquè et veuràs censurat [en el primer cas] i arruïnat [en el segon].” (Alcorà 17:26-29)

La moderació en les despeses

“No siguis avar ni tampoc malbaratador, perquè et veuràs censurat [en el primer cas] i arruïnat [en el segon].” (Alcorà 17:29)

La usura

“Els que es lucren amb la usura⁴ sortiran [de les seves tombes el Dia del Judici Final] com un boig posseït pel dimoni. Això és perquè diuen que el comerç és igual que la usura, però [no, perquè] Déu va permetre el comerç i va prohibir la usura.”(Alcorà 2:275)

“Oh, creients! No us beneficieu de la usura duplicant i multiplicant els interessos, i tingueu temor de Déu, ja que només així tindreu èxit”. (Alcorà 3:130)

Les addiccions als embriagants i les apostes

⁴ Els diners poden ser qualificats amb la justícia, la virtut i l'opressió. Els diners justos són els que s'obtenen amb el treball; el virtuós, el que es gasta en caritat; i l'opressor, el que es guanya amb la usura. La usura és l'interès que s'aplica al préstec dels diners o el preu per l'extensió del temps estipulat per la devolució del préstec. Per la legislació islàmica, la usura és un pecat capital i està prohibida en totes les religions celestials degut al gran perjudici que ocasiona.. La usura provoca l'enemistat entre les persones i porta a l'enriquiment a costa de l'apropiació dels diners o els béns del pobre. La usura tanca les portes de la caritat i de la benvolença, i apaga el sentiment de compassió i solidaritat en l'ésser humà. Els interessos que els bancs cobren en l'actualitat pels crèdits que atorguen pertanyen a la usura prohibida per l'Islam.

corrompen i sembren discòrdia

“El dimoni pretén sembrar entre la gent la discòrdia i l’odi, i apartar-los del record de Déu i l’oració fent-se valer dels embriagants i les apostes. No ho deixareu ja?”. (Alcorà 5:90)

Dret a la legítima defensa

“Se us ha permès defensar-vos si sou atacats perquè sou víctimes d’una injustícia”. (Alcorà 22:39)

Conclusió

El Sagrat Alcorà representa per als musulmans la font principal d'ensenyaments, i aquests versicles que heu llegit consitueixen els principis i valors que l'Alcorà els inculca perquè construeixin la seva espiritualitat i la seva vida social.

Ara coneixes quines són les veritables ensenyances que ensenya l'Alcorà i que els musulmans tracten de viure a la seva vida diària.

Et convidem a que coneguis més sobre l'Islam i esperem que aquest llibre hagi sigut del teu grat.

www.islamic-invitation.com